

ten, var der mange, der sagde, at de gerne ville nå at læse den rapport, der lige var kommet fra arbejdsgruppen, og afvente de høringssvar, der kom. Det, der kom fra arbejdsgruppen og i høringssvarene, har så åbenbart gjort lidt indtryk.

Hvor debatten sidste år fra nogle partiers side gik på, at folk, der sad i fængsel, selv var ude om det, så dem kunne man nærmest behandle, som man havde lyst til – var det lige før, at det gik på – er det i dag helt klart, at der er en bekymring over enrumsanbringelser og et ønske om at nedbringe det mest muligt.

Jeg er meget glad for ministerens tilkendegivelse om, at der er en udvikling i gang, hvor man mindre og mindre skal bruge enrumsanbringelser, og hvor vi sandsynligvis inden for en overskuelig årrække ophører fuldstændigt med enrumsanbringelser af unge under 18 år. Vi ser gerne, at det går ret hurtigt, men det glæder mig, at der nu er bred opbakning til, at det er den vej, vi skal. Så er vi da kommet et langt stykke længere, end vi var sidste år.

Jeg vil selvfølgelig især takke SF, De Radikale og Kristendemokraterne for deres opbakning til vores forslag, og jeg håber, det lykkes os at få lagt så stort pres på, så enrumsanbringelserne af de under 18-årige helt ophører, og at vi på sigt får dem helt ud af fængslerne, hvor de absolut ikke hører hjemme.

Kl. 13.40

I forhold til enrumsanbringelser af de over 18-årige går vores forslag alene på, at der skal være mulighed for en domstolsprøvelse, når man har siddet i mere end 3 måneder i træk eller mere end 6 måneder i løbet af et år, hvilket er en ganske lang periode at sidde isoleret. Jeg snakker ikke om de frivilligt isolerede – der er et andet problem, det er jeg enig i, men det er ikke det, debatten drejer sig om i dag – men om dem, der er enrumsanbragt i lang tid, hvor man altså mener, at det er nødvendigt af disciplinære grunde.

Jeg har svært ved at se, at det ikke skulle være muligt med en domstolsprøvelse. Argumentet fra de partier, der har været imod forslaget, har været, at det er for indviklet for domstolene at tage stilling til det, at der ligger for meget skøn i det, fordi det er en disciplinær afgørelse truffet af fængslet på baggrund af forholdene i fængslerne. Men jeg mener altså, at med de afgørelser, domstolene ellers er i stand til at træffe i ganske mange indviklede sager, må det også være muligt for domstolene i denne type sager.

Det er jo også det, Hans Jørgen Engbo giver udtryk for i sit høringssvar. Han mener, at det må være muligt at lave en domstolsprøvelse for enrumsanbringelser under afsoning svarende til nogle af de andre muligheder, der er for domstolsprøvelse.

Jeg vil også gerne sige, at det glæder mig, at også Fængselsforbundet er meget opmærksom på de store problemer, der er ved isolationer, og i deres høringssvar til arbejdsgruppens rapport giver udtryk for, at isolation ofte kan føre til direkte nedbrydelse af mennesker, og at det derfor er meget vigtigt, at man sørger for at gøre alt, hvad man overhovedet kan, for at afhjælpe isolation.

Jeg håber, at vi kan komme længere, og at vi næste gang, vi fremsætter forslaget, kommer endnu længere end denne gang. Jeg er glad for, at vi er nået så langt i forhold til sidste år, det tyder godt for fremtiden.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 30:

Forslag til folketingsbeslutning om inkorporering af FN's børnekonvention i dansk ret.

Af Anne Bastrup (SF) m.fl.

(Fremsat 30/10 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

I forbindelse med førstebehandlingen den 16. marts 2003 af SF's forslag til folketingsbeslutning nr. B 72 om børns rettigheder i samfundet,